

Hrdina Rallye Dakar! Hendikepovaný závodník Llovera se převrátil se svou tatrou přes střechu a noc strávil v poušti, v soutěži přesto pokračuje

14/01/2016 – San Juan

Neuvěřitelný příběh píše na Rallye Dakar 2016 Albert Llovera. Hendikepovaný andorrský pilot pokračuje v závodě i přes to, že v desáté a jedenácté etapě nejnáročnější rallye světa zažil situace, které by znamenaly konec v soutěži pro většinu závodníků. S tatrou českého týmu Bonver Dakar Project, kterou pilotuje, se totiž převrátil přes střechu a noc strávil v dunách. I přes to však v soutěži pokračuje.

Albert Llovera se tak stále může stát historicky prvním hendikepovaným závodníkem, který v kategorii kamionů dokončí Rallye Dakar. *„Je neuvěřitelné, jak silnou vůli má Albert. To, co zažil v posledních dnech, by bylo konečnou pro spoustu jiných závodníků. On se však nevzdal a všechno překonal,“* obdivoval svého týmového kolegu Tomáš Vrátný.

Největší zkouška přišla pro Lloveru a jeho posádku v desáté a následující jedenácté etapě. V měřeném úseku plném zrádných dunových polí praskla na jeho tatře poloosa, a tak jel Llovera pouze s pohonem zadní nápravy. Několikrát proto zapadl a jeho posádka strávila vyprošťováním kamionu mnoho hodin. *„Albert se s tatrou teprve učí, takže jsme několikrát zapadli. Jednou jsme najeli bokem na dunu a pořádně se zahrabali. Snažili jsme se to odházet a vyjet, ale nešlo to. Naštěstí u nás zastavily jiné kamiony, které nás zapřáhly a chtěly nás vytáhnout. Jenže v tu chvíli se kamion převrátil na bok,“* popsal Lloverův palubní mechanik Jaromír Martinec. *„Auto bylo nasměrováno dolů ze svahu, takže jediná možnost, jak dostat auto zpátky na kola, byla, abychom jej převrátili přes střechu. To jsme s pomocí dalších soutěžních kamionů udělali. Albert byl při tom pořád v kabině,“* přiznal Jaromír Martinec. *„Naštěstí jsme to zvládli a dostali jsme se až do cíle. Chtěl bych tímto poděkovat Robertu Randýskovi a jeho posádce a všem dalším, kteří nám pomohli.“*

Posádka ovšem dokončila desátý měřený úsek s velkou ztrátou a až po půlnoci. Navíc musela absolvovat spojovací úsek mezi koncem etapy a bivakem měřící takřka 300 kilometrů. *„Byl to závod s časem. O technických problémech, do kterých se kluci dostali, jsme věděli, protože nám volali satelitním telefonem. Mechanici tak měli všechno nachystané a byli připravení pracovat celou noc. Jenže Albert stále nepřijížděl,“* pokračoval Tomáš Vrátný. *„Přijel až ráno, když do startu etapy zbývala asi hodina. Mechanici rychle zkontrolovali auto a opravili nejnnutnější*

věci, které se při převrácení poškodily nebo zničily. Naštěstí Tatra všechno vydržela a mohla pokračovat dále. Albert a kluci se mezitím alespoň najedli a hned vyjeli do další etapy, takže nenaspali ani minutu, a to měli před sebou dalších více než 400 kilometrů. Největší strach jsme měli z toho, aby odstartovali do další etapy a nepřesáhli přitom limit. Kdyby to nestihli, byli by diskvalifikováni a hned by skončili. Naštěstí limit stihli. O necelé dvě minuty!“ popsal Vrátný celou vyhocenou situaci. „Nikdo z nás si nedokáže představit, co musel Albert a jeho posádka během posledních dní vydržet. Obě etapy byly velice náročné, a to jak fyzicky, tak psychicky. Kluci jeli jen na zadní náhon, několikrát vyhrabávali desetitunové monstrum z písku, převrátili se a strávili noc v dunách. Jsem šťastný, že to dotáhli až do cíle. Nebyly to jednoduché dny, ale všichni to jako tým zvládli. Myslím si, že píší skvělý příběh, který je neuvěřitelný nejenom pro nás, ale i v celosvětovém měřítku. Chtěl bych klukům poděkovat a rád bych vyzdvihl i práci mechaniků, kteří si během těchto dnů také sáhli na dno. Poděkování patří i jim,“ dodal Vrátný. A jak viděl celou situaci sám Albert Llovera? „Jsem nesmírně šťastný. Šťastný, že můžu pokračovat v soutěži a bojovat na trati. To, co se odehrálo v dunách, bylo neuvěřitelné. Chtěl bych poděkovat všem z týmu Bonver Dakar Project za pomoc. Doufám, že se společně dostaneme až do cíle,“ poděkoval Llovera.